

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/121/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817213183
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3817213183.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a členiek senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Gabriely Janákovej v spore žalobcu K., proti žalovanému M., o zaplatenie 5.864,47 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 23. mája 2019, č.k. 16Csp/169/2017-187, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému voči žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanému priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil poukazujúc na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, § 565, § 101, § 103, § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka, § 255 ods. 1, ods. 2, § 262 ods. 1 CSP. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou doručanou súdu prvej inštancie dňa 27.10.2017 domáhal proti žalovanému zaplatenia 5.864,47 Eur s vyčíslenými úrokmi vo výške 800,99 Eur a vo výške 3.744,26 Eur, úrokmi vo výške 19 % ročne zo sumy 5.864,47 Eur od 08.06.2017 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 5.864,47 Eur od 08.06.2017 do zaplatenia, ako i poplatok vo výške 4,42 Eur s odôvodnením, že dňa 20.06.2012 bola medzi pôvodným veriteľom, spoločnosťou O.. ako veriteľom a žalovaným uzavretá zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú VOP a Obchodné podmienky pre úver, pričom na základe uvedenej zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 6.300 Eur, ktorý sa zaviazal vrátiť v splátkach vo výške podľa zmluvy o úvere. Uviedol, že v prípade, ak je súčasťou zmluvy o úvere aj dohoda strán o poistení schopnosti splácať úver, v mesačnej splátke je zahrnuté aj dohodnuté poistné podľa sadzobníka. V prípade, ak ide o poistenie dobrovoľné vo forme doplnkovej služby, takéto poistné sa nezapočítava do celkových nákladov úveru, a to s poukazom na § 2 písm. g) Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého sa do celkových nákladov úveru nezapočítavajú poplatky za nepovinné postenie k úveru. V dobe od uzatvorenia zmluvy žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítavania sú vedené v časti zaplatenej splátky, listiny - aktuálny stav úveru, ktorá je vyhotovená z bankového informačného systému pôvodného veriteľa. Uviedol, že v zmysle obchodných podmienok pre úver, ak je klient v omeškaní s platením čo i len jednej splátky, veriteľovi vzniká nárok požadovať predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Pôvodný žalobca pred zosplatením úveru aplikoval voči žalovanému postup podľa § 53 ods. 9 Obč. zákonníka a zaslal žalovanému upozornenie pred zosplatením úveru, v ktorom bol oboznámený s tým, že je viac ako tri mesiace po lehote splatnosti pohľadávka žalobcu voči žalovanému zo zmluvy o úvere, a keďže žalovaný úhradu pohľadávky nevykonal do 15 kalendárnych dní od doručenia upozornenia banky,

pôvodný žalobca pristúpil k zosplatneniu úveru listom - výzva na úhradu dlžnej sumy, ktorú žalovaný napriek tomu neuhradil. Preto navrhol podanej žalobe vyhovieť, žalovaného zaviazat' zaplatiť dojednaný úrok vo výške 19 % ročne ako i úrok z omeškania v zmysle § 3 Nariadenia Vlády č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov. Uviedol, že do času 07.06.2017 sú úroky (aj s zmluvné aj sankčné) vyčíslené, a to za obdobie od uzavretia zmluvy do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru ako položka aktuálneho stavu úveru - pohľadávkový účet úroky a za obdobie od vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru do vyhotovenia listiny aktuálny stav úveru zo dňa 07.06.2017 ako položka aktuálneho stavu úveru - úroky na účte ČR /čerpanej rezervy/, preto s poukazom na všetko uvedené navrhol podanej žalobe vyhovieť, ako i priznať náhradu trov konania z titulu súdneho poplatku a z titulu trov právneho zastúpenia. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, na základe uzavretej zmluvy o úvere z 20.06.2012 bol poskytnutý žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 6.300 Eur, pričom predmetná zmluva sa v zmysle § 1, 2 Zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch považuje za spotrebiteľský úver a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka za spotrebiteľskú zmluvu, čo bolo v konaní nesporné. V súvislosti s riešením otázky, či v danom prípade došlo k platnému postúpeniu pohľadávky je potrebné uviesť, že na postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti je potrebné aplikovať ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, avšak pri bankových úveroch je potrebné rešpektovať i ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, v súvislosti s identifikáciou predmetu zmluvy o postúpení pohľadávky. Ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovo právnom vzťahu z bankového úveru, lebo vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní je v omeškanií so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku. Podľa názoru súdu prvej inštancie v tomto konaní žalobca preukázal, že žalovanému bola zo strany banky zaslaná a doručená písomná výzva, a to konkrétne v listoch zo dňa 25.09.2014 a 13.10.2014, pričom napriek zaslaným výzvam bol žalovaný nepretržite, dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškanií so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku do postúpenia vymáhanej pohľadávky, keďže z doložených listinných dôkazov nesporne vyplýva, a to potvrdenia od O. o aktuálnom stave úveru ku dňu 07.06.2017 (č.l. 46 spisu), že žalovaný splácal pohľadávku banky na základe uzavretej zmluvy len v období od 20.07.2012 do 20.10.2013, pričom k postúpeniu vymáhanej pohľadávky došlo až dňa 13.06.2017. Na základe toho súd prvej inštancie vyhodnotil, že v danom prípade bolo dodržané ustanovenie § 92 ods. 8 Zák. o bankách, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 13.06.2017 je platná a žalobca je potom aktívne vecne legitimovaný na uplatňovanie vymáhanej pohľadávky v tomto konaní. Vzhľadom k tomu, že zo strany žalovaného bola ďalej v konaní vznesená námietka premlčania uplatňovaného nároku, súd prvej inštancie sa ako ďalšou otázkou zaoberal posúdením, či žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie je premlčaný, resp. nie. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že na základe vyššie uvedenej uzavretej zmluvy žalovaný splácal poskytnutý úver v splátkach po 148 Eur mesačne len v období od 20.07.2012 do 20.10.2013 (č.l. 47 spisu). Z vykonaného dokazovania ďalej nesporne vyplýva, že z dôvodu, že sa nepodarilo žalobcovi obnoviť platobnú disciplínu žalovaného, a to na základe zaslanej výzvy v liste zo dňa 26.09.2014, následne v liste zo dňa 13.10.2014 došlo zo strany pôvodného veriteľa O. k vyhláseniu okamžitej splatnosti celého dlžného zostatku z titulu dlžnej istiny 5.864,47 Eur, z titulu vyčísleného úroku 800,99 Eur, poplatkov za upomienky 4,42 Eur, t.j. v celkovej výške 6.669,88 Eur, a to ku dňu 13.10.2014. Z potvrdenia od O. - aktuálneho stavu úveru ku dňu 07.06.2017 (č.l. 47) vyplýva, že v tom čase boli nezaplatené splátky úveru splatné v období od 20.11.2013 až 20.09.2014. V zmysle § 565 Občianskeho zákonníka právo veriteľa týmto spôsobom zosplatniť celý dlh bolo dojednané v článku VI. bod 6.2 Obchodných podmienok pre úver - dostupná pôžička, pričom v danom prípade bolo dodržané i ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V súvislosti so vznesenou námietkou premlčania je potrebné uviesť, že podľa § 103 Občianskeho zákonníka, veta druhá, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročných celý dlh (§565 Občianskeho zákonníka) začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. V danom prípade posledná nesplnená splátka, pre ktorú pôvodný veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť v liste zo dňa 13.10.2014 bola splátka splatná 20.09.2014, kedy potom trojročná premlčacia lehota v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka začala plynúť najneskôr počnúc 20.09.2014 a uplynula 20.09.2017, t.j. 3 roky po splatnosti poslednej omeškanej splátky za september 2014 pred zosplatnením. Keďže žalobca podal žalobcu na súd až 27.10.2017, teda po uplynutí premlčacej doby, súd prvej inštancie žalobu v časti o zaplatenie vyčíslenej istiny vo výške 5.864,47 Eur vyčíslených poplatkov vo výške 4,42 Eur, vyčíslených úrokov a úrokov z omeškania ku dňu 13.10.2014 vo výške 800,99 Eur z titulu premlčania zamietol. Za neopodstatnený a premlčaný súd prvej inštancie považoval i uplatnený nárok na zaplatenie vyčíslených úrokov vo výške 3.744,26 Eur, ďalej uplatňovaných úrokov vo výške 19 % ročne z istiny 5.864,47 Eur od 08.06.2017 ako i úrokov z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 5.864,47 Eur od 08.06.2017 do zaplatenia, a

to s poukazom na to, že keďže je premlčaný nárok na zaplatenie vymáhanej istiny 5.864,47 Eur, nemožno priznať ani nárok na zaplatenie vyčíslených úrokov ani úrokov z omeškania z premlčanej pohľadávky, pretože priznanie takýchto nárokov by bolo v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 Občianskeho zákonníka. Poukazujúc na žalobcovu úspešnosť v predmetnom spore v celom rozsahu, mu súd prvej inštancie priznal plnú náhradu trov konania voči žalovanému, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca uplatňujúc odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/, písm. f/ a písm. h/. Žalobca uviedol, že zosplatenie úveru vo svojej podstate znamená zmenu termínu splatnosti všetkých nesplatených splátok, na ktoré má veriteľ nárok. V uvedenom prípade teda nejde o odstúpenie od zmluvy, nakoľko zmluva ostáva i naďalej v platnosti, avšak v dôsledku využitia veriteľovho práva dôjde k zmene termínu splatnosti splátok úveru, a to všetkých tých, ktoré ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti neboli uhradené, či už minulých, alebo budúcich. V danom prípade zo strany žalobcu nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, ale k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, čo vo svojej podstate predstavuje stratu výhody splátok pre dlžníka, nie však zánik, resp. zrušenie samotnej zmluvy. Vyhlásením predčasnej splatnosti úveru sa premlčuje celý úverový vzťah naraz, tzn. v jednotnej premlčacej dobe, a to odo dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Premlčacia doba nezačala plynúť dňa 13.10.2014, ale až dňa 14.11.2014. Predčasná splatnosť úveru nastala dňa 13.10.2014, avšak, žalovaný si predmetnú výzvu na splatenie dlžnej istiny s príslušenstvom, podľa doručenky potvrdzujúcej prevzatie výzvy, prevzal až dňa 03.11.2014. V samotnej výzve na splatenie dlžnej istiny s príslušenstvom je žalovanému daná paričná lehota na plnenie, a to 10 kalendárnych dní odo dňa doručenia uvedenej výzvy. Lehota na plnenie žalobcovi zo strany žalovaného uplynula dňa 13.11.2014. Z uvedeného vyplýva, že žalobca mohol prvýkrát uplatniť svoje právo na súde až dňa 14.11.2014, teda deň nasledujúci po dni márneho uplynutia lehoty na dobrovoľné plnenie. K otázke započítavania 10-dňovej lehoty na dobrovoľné plnenie žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 14Co/410/2017-109 zo dňa 27.03.2018. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie, alternatívne žiadal, aby odvolací súd žalobe vyhovel v celom rozsahu a žalovaného zaviazal na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v napadnutom rozsahu podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, ani to nevyžadoval verejný záujem, v spojení § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti I. a výrokovej časti II. o náhrade trov konania je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré prechádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP.

6. Vychádzajúc z obsahu odvolania, žalobca namietal aj nesprávne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie, čím uplatnil vo svojom odvolaní odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ CSP.

7. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivito a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi

preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

8. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

9. Vyššie uvedené odvolacie námietky žalobcu vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom a ustálenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Na zdôraznenie správnosti dôvodov, uvedených v rozhodnutí súdu prvej inštancie a s prihliadnutím na rozsah odvolania žalobcu, uvádza odvolací súd nasledovné skutočnosti:

10. Zo súdneho spisu vyplýva, že predchodca žalobcu O. (ďalej len „predchodca žalobcu“) dňa 20.06.2012 uzatvoril so žalovaným zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“), ktorá je spotrebiteľským úverom a na základe ktorej poskytol predchodca žalobcu žalovanému úver vo výške 6.300 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach. Žalovaný úver nespĺcal podľa dohodnutých podmienok. Predchodca žalobcu výzvou zo dňa 13.10.2014 oznámil žalovanému, že sa stáva úverová pohľadávka ku dňu 13.10.2014 predčasne splatnou v celom rozsahu. Výška dlžnej sumy bola spolu 6.669,88 Eur. Predchodca žalobcu zároveň vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy v lehote do 10 kalendárnych dní odo dňa doručenia výzvy.

11. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stal zročný celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky.

12. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

14. Z uvedených ustanovení vyplýva, že premlčacia doba v prípade spotrebiteľského úveru, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre ktorú došlo k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a teda k zosplateniu celej pohľadávky za predpokladu, že to bolo medzi stranami spotrebiteľského úveru dohodnuté, pričom však musí byť zachované, že veriteľ môže uplatniť toto právo najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V predmetnom spotrebiteľskom vzťahu bolo medzi zmluvnými stranami zmluvy o úvere právo veriteľa - predchodcu žalobcu podľa § 565 Občianskeho zákonníka dohodnuté v článku 6 v bode 6.2. obchodných podmienok. Pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným, splatným celý dlh stanovuje Občiansky zákonník v § 103, druhá veta, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplateného dlhu. V zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky.

15. Pre posúdenie začiatku plynutia premlčacej doby je tak rozhodné zistenie splatnosti tej splátky, pre nezaplatenie ktorej veriteľ pristúpil k zosplateniu celého úveru. Predchodca žalobcu úver zosplatil výzvou zo dňa 13.10.2014, z ktorej vyplýva, že pohľadávka žalobcu sa stala predčasne splatnou k 13.10.2014. Pokiaľ teda z právneho úkonu, ktorým došlo zo strany predchodcu žalobcu k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka nebolo možné zistiť, pre ktorú splátku došlo k zosplateniu úveru, treba vychádzať z toho, že veriteľ mohol pristúpiť k zosplateniu len za podmienok podľa § 565 v

spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako uviedol aj súd prvej inštancie. Z ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka tak vyplýva obmedzenie veriteľa na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok, až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním zaplatenia splátky a tiež povinnosť veriteľa upozorniť spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Odvolací súd teda vychádzajúc z tejto úpravy dospel k záveru, že k uplatneniu práva žalobcu podľa § 565 Občianskeho zákonníka v predmetnej veci mohlo dôjsť len pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.09.2014 /splátka pre ktorej nezaplatenie za súčasného dodržania § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka mohlo dôjsť k zosplatneniu k 13.10.2014/.

16. Ak teda žalobca ako veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.09.2014 /§ 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka/, začala plynúť premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplatneného dlhu odo dňa splatnosti uvedenej splátky, teda odo dňa 20.09.2014 a uplynula dňa 20.09.2017. Svoje právo na zaplatenie dlhu z úveru si žalobca uplatnil až žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 27.10.2017, teda po márnom uplynutí premlčacej doby, a preto súd prvej inštancie správne žalobcovi premlčané právo nepriznal.

17. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej výrokovej časti I. a vo výrokovej časti II. o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

18. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému vo vzťahu k žalobcovi nepriznal nárok na ich náhradu napriek jeho plnému úspechu v odvolacom konaní, keďže tomuto vznik trov v odvolacom konaní z obsahu spisu nevplyva.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).